

Petra Hřebíková

Mateřství
jako z reklamy (na Lexaurin)

Mateřství

jako z reklamy (na Lexaurin)

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.cpress.cz

www.albatrosmedia.cz

Petra Hřebíková

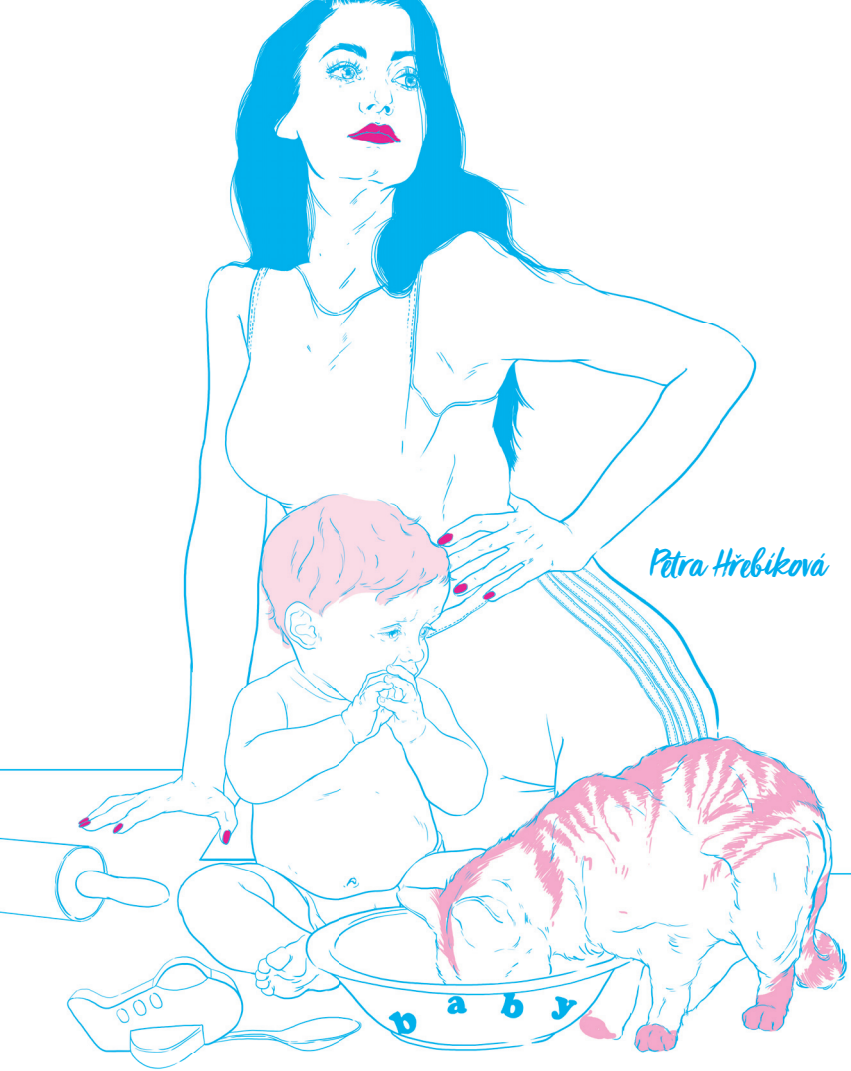
Mateřství jako z reklamy (na Lexaurin) – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

*Mateřství
jako z reklamy (na Lexaurin)*

Kamarádky kamarádkám

Tahle edice je tady pro všechny ženy, holky, paní, dívky, dámy a slečny, zkrátka pro nás všechny, které máme to štěstí, že jsme v životě našly super kamarádku. A ty naše skvělé kamarádky, které nám stojí po boku, když je nám do breku i do tance, zažívají v životě taky chvíle radosti či chvíle smutku. Proto jim můžeme nabídnout inspiraci od chytrých a vtipných žen, které taky byly těhotné, rozešly se se svou láskou, snažily se přežít nálady pubertálního potomka nebo zvládnout nakoupit zeleninu v supermarketu se dvěma dětmi předškolního věku. A taky je v knize stránka pro vás, kam můžete své kamarádce napsat vzkaz. Od srdce.

Mateřství jako z reklamy (na Lexaurin)

Napsala, vytrpěla, přežila
Petra Hřebíková

Všechny postavy v knize jsou
smyšlené. Taká koli podobnost
se mnou nebo členy mé rodiny
je čistě náhodná.

Že jsou děti smyslem a radostí
našeho života, se dočtete
i v příbalovém letáčku krému
na opruzeniny. Jenže američtí
vědci (a ti vědí všechno) nedávno
zjistili, že mít děti je nejhorší
životní rozhodnutí, které můžete
udělat. Budete mít méně spánku,
méně peněz a méně sexu. A přesně
o takových chvílích je tato kniha.

Všem
špatným
máinkám

Obsah

- 12 *Motherhood is a new black*
- 18 *Příliš rychlá procházka*
- 24 *Očistec v MHD*
- 30 *Takešihó hrad rodičovství:*
s dětmi na letišti
- 36 *Lekce zenu aneb s dětmi*
v restauraci
- 44 *Co všechno naše děti snědly (a přežily to)*
- 50 *Co všechno naše děti nesnědly*
(a přežily jsme to my matky)
- 56 *Nejhorsí návštěva na světě*

- 62 s dětmi na nákupech
66 s dětmi u doktora
- 70 s holkama na tahu
76 Opilcová rána
- 82 Ráno jako z reklamy na ovesné vločky
88 Smutná romance
- 96 Vy a školka
102 Vy a škola
- 106 Rodičovské sdružení
112 Nevyžádané rady všude kolem
- 118 Sama doma
124 Povolená dovolená
- 130 Strídání rolí
136 Na chatě

Motherhood is a new black

Když mi bylo dvacet, opovržlivě jsem koukala na všechny ty chudinky s kočárky. Na ty jejich povadlé nazelenalé tváře, neupravené vlasy, vytahaná trička a rozšmajdané boty. Takhle JÁ nikdy nedopadnu. Na můj šatník a kosmetickou taštičku nebude mít mateřství vůbec žádný vliv. Nikdy!

A pak to začalo.

Nejprve putovaly do zapomnění boty na podpatku. Protože zkuste zvedat kočárek do tramvaje na jehlách. Nejsem Reinhold Messner, ať žijí tenisky.

Pak začaly mizet hedvábné halenky. Protože fleky od dětských přesnídávek nějakým záhadným způsobem přitahují mnohem víc než výrazně levnější polyesterové kousky.

Barvy inspirované každoročním trendy spektrem od Pantone začala vytlačovat černá. Protože black is a new black. A protože je praktická. Fleky na ní nejsou tak vidět. A hodí se ke všemu, což je dobře. Období bezstarostného kombinování totiž dávno skončilo. Vhodné je cokoli, co je čisté. Sice se kolikrát převlékáte i třikrát denně, bohužel ale ne kvůli dresscodu, spíš z touhy být alespoň deset minut v něčem, co na sobě nemá stopy rozpatlaného banánu a natrávené dušené mrkve.

Pápá, jakýkoli šperku na krk. Dítě se neptá, zda je řetízek designérský kousek, dítě trhá.

Pokud mám být opravdu sebekritická, jen masovému vzestupu sociálních sítí vděčím za to, že se ze mě na mateřské nestala úplná cuchtá. Když člověk vidí všechny ty módní bloggerky, jak hravě sladí tašku na kočárek, dětský bryndáček a přebalovací podložku s odstínem šály nonšalantně omotané kolem krku, donutí ho to alespoň k tomu, aby si vzal obě ponožky ve stejné barvě.

A taky nikdy nepřestanu velebit skandinávské trendsettery, že v době mého druhého porodu protlačili minimalismus a rozevláté oversize stříhy, vlastně jsem v těhotenství ani moc nemusela měnit šatník. To když jsem rodila prvně, vrcholila

nemilosrdná éra obtažených bokovek a upnutých topíků. Ale pravda je, že jsem se díky tomu možná dostala do formy o něco rychleji. V černém XXL triku z biobavlny jsem pocít, že bych na těhotenstvím zdevastované figuře mohla trochu zamakat, neměla nikdy.

Takhle Já nikdy
nedopadnu.

Na můj šatník
a kosmetickou
taštičku nebude
mít mateřství
vůbec žádný vliv.
Nikdy!

nevyžádaná
dobrá
rada
nad zlato

Pokud máte pocit, že at' se snažíte
sebervic, vy a vaše děti máte daleko
k pověstnému „jako z cukru“, dívajte
se v MHD pořádně kolem sebe.
Možná nás uvidíte a špinavější
kočárek než my nemá MKDO.

Průliš rychlá procházka

Miluju procházky. Chůze je bohužel jediný sport, kterému jsem se já, člověk z kategorie buchtá obecná, ochotna věnovat. Jako pravověrný kavárenský povaleč totiž trpím utkvělou představou, že kdybych se náhodou někdy odvážila do posilovny, hned na recepci mě identifikují jako jiný živočišný druh a pošlou zpátky domů na kanape, kam patřím. Mám ničím nepodloženou panickou fobii, že to v posilovně chodí podobně jako v tom

slavném ruském klubu, kam pouštějí výhradně samé krásné lidi – když neprojdete „face policy“, máte smůlu. Že bych do posilovny se zimní (nebo spíš celoroční?) pneumatikou z jitrnic a vánočky neprošla. Navíc nemám sportovní oblečení. Utrácet za legíny nebo triko z funkčního materiálu? Proč, když si můžu koupit dvacáté první šaty, patnáctý kašmírový svetr a jedenáctý trenčkot? Jenže prošla bych v legínách, které používám na chatě při marných pokusech o zahradničení (o tom zas někdy jindy), a ožmolkovaném vytahaném triku? Jasně že prošla. Jen nemám odvahu to zkoušet.

To s chůzí je to jiná, té se nebojím. A s novorozencem se život mění v jednu velkou procházku. Ne úplně růžovým sadem, zato dost svižnou. Většina dětí totiž v kočárku vydrží v klidu, jen když se řítí minimálně rychlostí sedm kilometrů v hodině, ideálně po kočičích hlavách. To se miminkům nejlépe spí. A matkám krásně hubne, kilometry na krokoměru v mobilu naskakují jedna báseň, těhotenstvím poničená postava se vrací do původních kontur, a kdyby se člověk zmožený permanentním nedostatkem spánku nezastavoval každou možnou chvíli na latté a mrkváč, dost možná by se během pár měsíců dostal na svou snovou váhu, kterou měl ve čtyřiaadvaceti, kdy si to ovšem neuměl tak užít, protože si o sobě myslel, že je beznadějně obézní.